

Årsberetning 2014 for Folkekirkens mellemkirkelige Råd

ved Rådets sekretariat

Indledning

Folkekirkens mellemkirkelige Råd er repræsentativt sammensat af valgte eller udpegede medlemmer fra folkekirkens 10 stifter. Herudover sidder der i Rådet to biskopper udpeget af Kirkeministeriet ligesom en repræsentant fra Kirken i Grønland har sæde i Rådet. Rådet sammensættes for fire år ad gangen. Således konstituerede et nysammensat Råd sig på møde den 3. april 2014 med Mogens S. Mogensen (Haderslev Stift) som formand, Christian Roar Pedersen (Aalborg Stift) som næstformand samt Bent Normann Olsen (Lolland-Falsters Stift) som parlamentarisk kasserer.

Rådet har i 2014 afholdt ét konstituerende møde, fire ordinære rådsmøder samt et todages møde med repræsentanter fra det mellemkirkelige arbejde og udvalg for mission i de 10 stifter. Et sådan møde afholdes årligt for at orientere stifterne om Rådets samlede nationale og internationale mellemkirkelige indsats og for at stifternes repræsentanter kan give feedback til Rådet. Herudover afholdt Rådet i maj måned et internatseminar på Hotel Nyborg Strand med henblik på en dybere drøftelse af Rådets arbejdsopgaver de kommende år.

Det er Rådets primære opgave at administrere folkekirkens medlemskaber af nationale og internationale kirkelige organisationer, herunder at tage stilling til ind- og udmeldelse af disse organisationer (jf. Rådets bekendtgørelse § 1, stk. 1). Dette indebærer, at Rådet følger arbejdet i organisationerne, men også, at der i Rådets arbejde sigtes på at formulere politikker, som afspejler Rådets holdninger til de arbejdsområder og initiativer, organisationerne beskæftiger sig med.

Rådet ser det således som en afgørende opgave at være med til at præge arbejdet og den strategiske og emnemæssige udvikling i organisationerne, herunder at lade en røst lyde, som afspejler en bred folkekirkelig forståelse af det at være kirke. Da folkekirken ikke har "én røst", er det imidlertid ofte netop det at lade divergerende meninger komme til orde, som er folkekirkens hovedbudskab ved generalforsamlinger og i organisationernes styrende organer. Heri ligger der et genuint folkekirkeligt træk, som er afgørende for det fingeraftryk, Rådet ønsker at sætte på de organisationer, folkekirken er medlem af.

Folkekirken er medlem af en række større og mindre nationale og internationale organisationer, som igen hver for sig og sammen arbejder med adskillige kirkelige, samfundsmæssige og teologiske emner. For at følge arbejdet i de enkelte organisationer har Rådet nedsat en række arbejdsgrupper, som gennem inddragelse af særlige ressourcepersoner og de repræsentanter, der er udpeget af Rådet til at sidde i organisationernes styrende organer, har særligt ansvar for at følge den enkelte organisations arbejde og rapportere til det samlede Råd.

Rådets arbejdsgrupper har i 2014 typisk været samlet 2-3 gange. Arbejdsgrupperne udgør ofte de fora, hvor Rådets engagementer og kortere eller længere projekter tager deres begyndelse efter inspiration fra internationale tiltag eller problemstillinger. Det er også i disse arbejdsgrupper generalforsamlingerne i organisationerne forberedes og efterbehandles for folkekirkens vedkommende.

Rådet har gennem en årrække set det som sin opgave at gøre de internationale organisationer bredt kendte i folkekirken. Det er en prisværdig opgave at stille sig, men også en indsats, som har givet et relativt lille afkast. Rådet har derfor valgt at anvende færre kræfter på at formidle organisationernes eksistens til den brede folkekirkelighed. Det, der fremover vil få fokus, er, hvordan de organisationer, folkekirken er medlem af, kan informere og kvalificere det mellemkirkelige arbejde, der i øvrigt udføres i regi af Rådet – mission, arbejdet med trosfrihed og forfulgte kristne, deltagelse omkring reformationsjubilæet etc.

Disse emner interesserer bredt i folkekirken, og Rådet henter god inspiration fra de internationale mellemkirkelige platforme. Det vil de kommende år være Rådets opgave at identificere mellemkirkelige brændpunkter i folkekirken og bidrage til disses behandling via international, mellemkirkelig erfaringsudveksling, som Rådet har adgang til gennem medlemskaberne af internationale organisationer. Det er ikke instrumenterne og værktøjet, der er interessant, men udkommet og kvaliteten af det arbejde, der udføres.

En samlet studierejse for Rådet og folkekirkens biskopper til Genève i november 2014, hvor deltagerne fik lejlighed til at grave dybere i Det Lutherske Verdensforbunds og Kirkernes Verdensråds prioriteringer og arbejdsopgaver, konkluderede bekræftende på spørgsmålet om medlemskabernes relevans og aktualitet. Såvel rådsmedlemmer som de deltagende biskopper udtrykte således enighed om, at folkekirken ikke kan ses som en isoleret kirkelig eksistens, men som en kirke, der både har en rolle som giver internationalt og som modtager lokalt.

Rådet har udover de organisationsrelaterede arbejdsgrupper nedsat en teologisk arbejdsgruppe, som har ansvar for at følge og vurdere teologiske tiltag i de nationale og internationale kirkelige organisationer. Ligeledes er der fra Rådet nedsat en arbejdsgruppe, der er ansvarlig for udviklingen af Rådets arbejde vedr. folkekirkens mission.

Nedenfor aflægger Rådet beretning for de væsentligste organisationsrelaterede aktiviteter, projektarbejde, kommunikation samt økonomi og sekretariat i 2014.

Det lutherske Verdensforbund

Der pågår flere interessante tiltag i Det lutherske Verdensforbund (LVF), og de primære anknætningspunkter for folkekirkelig deltagelse i 2014 var, som de forgående år, det globale rådsmøde og efterårets regionale europæiske møde. Herudover har der været dansk deltagelse i et teologisk seminar på Luthercenteret i Wittenberg. Det overordnede indtryk er, at driften af organisationen

er tilfredsstillende. Folkekirken er repræsenteret i LVF Rådet, organisationens øverste organ, via biskop emeritus Niels Henrik Arendt, mens lektor Ulla Morre Bidstrup er teologisk rådgiver for LVF Rådet.

Det globale rådsmøde blev i 2014 afholdt i Medan, på den nordlige del af Sumatra i Indonesien. Her lever lutherske kristne i en asiatisk, muslimsk kontekst. I Medan-området er omkring 30 % af befolkningen kristne. Der er flere millioner lutherske kristne i Indonesien organiseret i mange kirker grundet variation i sprog, etnicitet, oprindelse mv. Rådsmødet var uden punkter af kontroversiel art, men dog må LVF forholde sig til en nedgang i omfanget af arbejde, der angår udvikling og kapacitetsopbyggelse (organiseret i *Department for Mission and Development*), primært grundet flere kirkers ønske om at støtte udviklingsprojekter i den tredje verden bilateralt og ikke gennem agenturer, som fx Det lutherske Verdensforbund.

Efterårets regionale møde blev afholdt i Rom, Italien. Disse regionale møder inkluderer ofte repræsentanter fra de mindre, lutherske medlemskirker, som ikke alle er repræsenteret i LVF's råd. Derfor giver disse møder anledning til større kendskab til og mulighed for networking blandt disse mindre søsterkirker i vores egen region, typisk østeuropæiske kirker. Mødet var i 2014 tillige en mulighed for at blive introduceret til det imponerende arbejde, som den lille lutherske kirke i Italien forestår, både i relation til de mange bådflygtninge, som forsøger at krydse Middelhavet, og i relation til det diakonale arbejde, der udføres i Italien. Endelig gav mødet anledning til en session, hvor Kardinal Koch fra *Det pavelige Råd til fremme af Kristen Enhed* deltog. Her drøftedes bl.a. muligheder for videre samarbejde mellem LVF og Vatikanet, dog uden konkrete nybrud.

I forlængelse af den luthersk-katolske dialog nylige arbejde med det i 2013 udgivne dokument, *From Conflict to Communion*, har man i LVF arbejdet med et andagtsmateriale, der forventes at udkomme i 2015. Det er et materiale, der gennem opfordring til afholdelse af fælles andagter lokalt mellem lutherske og katolske menigheder tilskynder en fælles markering af reformationsjubilæet i 2017.

LVF havde i 2014 gennem den koordinerede nødhjælpsindsats, som støttes af medlemskirkerne og relaterede agenturer, mulighed for at hjælpe over 2 millioner flygtningen og internt fordrevne personer fra områder som Nordirak, Den Centralafrikanske Republik, Colombia og Syrien. Ikke tidligere i LVF's historie har man kunnet hjælpe så mange mennesker.

Kirkernes Verdensråd

Kirkernes Verdensråd (KV) er en af de kirkeligt set bredeste platforme for mellemkirkelig dialog, som findes, og omfatter udover protestantiske kirkesamfund også anglikanske og ortodokse kirker. Bredden er på samme tid organisationens styre og svaghed. Den meget brede opbakning giver legitimitet og er med til at bevare KV som netop en af verdens bredeste mellemkirkelige platforme, men samtidigt er varieteten af medlemskirker så stor, at centrale kirkelige diskussionspunkter

kan synes at rive gulvtæppet væk under fødderne. I KV deler vi medlemskab men ikke nødvendigvis teologisk overbevisning.

Netop i KV's teologiske arbejde har folkekirken fra og med 2014 fået en central plads. Organisationens kommission for teologi og kirke, det såkaldte *Faith and Order*, har udpeget ph.d. studerende på Aarhus Universitets afdeling for teologi, Maria Louise Munkholt Christensen, som ungdomsmedlem. Kommissionen arbejder typisk med nogle af de teologiske brændpunkter, som i kirkehistorien har været signifikante som kirkeadskillende elementer, fx dåb, nadver og sakramentslære generelt. Også kirkesyn og forståelsen af kirkens rolle og natur har de senere år været genstand for drøftelser i *Faith and Order*, en øvelse, der grundet den store kirkelige og teologiske varietet naturligvis er behæftet med en del vanskeligheder men samtidigt derfor udgør en unik mulighed for dialog, hvor folkekirken nu får en ung stemme.

Udover denne plads i *Faith and Order* er folkekirken repræsenteret i KV's øverste organisationspolitiske organ, Centralkomiteen, via politisk rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp, Kirsten Auken, der blev indvalgt på KV's generalforsamling i Busan, Sydkorea, i 2013. Kirsten Auken arbejder i Centralkomiteen særligt med spørgsmål vedr. organisationens kommunikation. Herudover har biskop i Kirken i Grønland, Sofie Petersen, sæde i Centralkomiteen, hvor hun samtidigt er formand for organisationens arbejde med oprindelige folk. Sofie Petersen sidder i Centralkomiteen i anden periode efter genvalg på generalforsamlingen i 2013.

KV har via sit verdensomspændende kirkelige netværk adgang til og forpligtelse til at beskæftige sig med verdens politiske konflikter, hvor kirker og religiøse mindretal ofte trækker det korteste strå. KV har også i 2014 været aktiv i verdens brændpunkter ved at lytte til kirkernes stemme i fx Ukraine, Nigeria og Irak. I forhold til den prioritet i Folkekirkens mellemkirkelige Råd, der handler om trosfrihed og forfølgelse af kristne mindretal, er der et åbenlyst koblingspunkt mellem folkekirken på den ene side og KV med de ressourcer og den viden fra berørte kirker, organisationen sidder inde med, på den anden.

Konferencen for Europæiske Kirker

Da Konferencen for Europæiske Kirker (KEK) i 2013 holdt generalforsamling, vedtog man nye vedtægter, der medførte en række organisationsændringer. Således blev den tidligere, medlemstalrige, centralkomite erstattet af en 20-personers bestyrelse, der nu mødes to gange om året. Folkekirken har ingen repræsentant indvalgt bestyrelsen. Dog er næstformand i Folkekirkens mellemkirkelige Råd, sognepræst Christian Roar Pedersen, suppleant til bestyrelsen og han følger derfor KEKs arbejde tæt.

KEKs virksomhed har hidtil været udført gennem tre forskellige kontorer i henholdsvis Genève, Strasbourg og Bruxelles. Endvidere har en væsentlig del af programarbejdet ligget hos to kommissioner med delvist selvstændige ledelsesorganer og medlemskredse: Kommissionen for Kirke og

Samfund (CSC) samt Kirkernes Kommission vedrørende Migranter i Europa (CCME), begge med kontor i Bruxelles.

Med udgangen af 2014 blev KEKs kontor i Genève imidlertid nedlagt. KEK har nu sit hovedkontor i Bruxelles og er blevet formelt sammenlagt med CSC, således at CSC's aktiviteter nu udføres under ansvar overfor KEKs bestyrelse. For CCME har man indtil videre opretholdt den delvise selvstændighed. Således kan kirker vælge at være medlem af CCME og betale et særskilt kontingent hertil. Dagligt kontorfællesskab og ledelseskontakt i Bruxelles sikrer dog tæt koordinering mellem KEK og CCME. Det er håbet, at de beskrevne rationaliseringer af organisationen frigør ressourcer til mere effektivt program- og kommunikationsarbejde.

KEK vedligeholder på vegne af medlemskirkerne en tæt faglig og politisk kontakt til EU's forskellige institutioner. Denne opgave bliver gjort lettere af hovedkontorets flytning til Bruxelles. Kontakten til EU foregår på alle niveauer, lige fra deltagelse i et årligt møde med præsidenterne for såvel EU's Råd som Parlamentet og Kommissionen og til deltagelse i en række af Kommissionens faglige udvalg på områder, hvor de europæiske kirker spiller en rolle.

Den stærkt øgede flygtningetilstrømning til Europa som følge af krige og forfølgelser i landene syd og øst for Middelhavet har fyldt meget på KEKs dagsorden i 2014 – ikke mindst fordi adskillige af medlemskirkerne især i Sydeuropa er meget aktive i arbejdet med at mildne den voldsomme humanitære krise.

Også i folkekirken har kristenforfølgelser og modtagelsen af asylansøgere optaget mange menigheder og enkeltpersoner i 2014. På denne baggrund tog Folkekirkens mellemkirkelige Råd initiativ til, at sagen blev taget op af KEKs bestyrelse på dennes møde i december. Drøftelsen her mandede ud i en officiel udtalelse fra KEK med indtrængende appeller til Europas ledere, såvel politiske som kirkelige, om forstærket indsats i forhold til menneskerettigheds- og flygtningekrisen i Mellem-østen.

En væsentlig del af KEKs arbejde udføres igennem et antal faglige ekspert- og arbejdsgrupper sammensat af repræsentanter for medlemskirkerne. I 2014 har fra folkekirken lektor Hanna Broadbridge deltaget i arbejdsgruppen om uddannelse. Arbejdsgruppen om bioetik og bioteknologi har haft lektor i systematisk teologi på Aarhus Universitet dr. theol. Ulrik Becker Nissen som medlem. På en række andre faglige områder er KEK også særdeles aktiv - som eksempler kan nævnes klima og forholdene for migrantarbejdere i Europa. Fremdeles er KEK tillige rammen om den teologiske og ekklesiologiske dialog medlemskirkerne imellem.

Fællesskabet af Protestantiske Kirker i Europa (Leuenberg)

Kirkefællesskab af Protestantiske Kirker i Europa (CPCE) har eksisteret siden den såkaldte *Leuenberg-konkordie* blev forfattet i 1973 og samler for tiden 94 lutherske, reformerte, unerede og metodistiske kirker fra mere end 30 lande. Men hvad betyder det reelt at være i "kirkefællesskab"?

Arbejdet med at "oversætte" konkordiens paragraffer til teologisk holdbar og kirkeligt brugbar fælles forståelse pågår stadig. I 2014 har CPCE udarbejdet et udkast til et fælles formelt dokument om "Kirkefællesskab". Lektor Bo Kristian Holm, Aarhus Universitet, er folkekirkens repræsentant i arbejdsgruppen bag dokumentet, der er på vej ud til behandling hos medlemskirkerne.

Leuenberg-fællesskabet tilskynder medlemskirker til dialog på nationalt plan. Således har Folkekirkens mellemkirkelige Råd igangsat læresamtaler mellem folkekirken og Metodistkirken i Danmark, der vil munde ud i en rapport med anbefalinger om forholdet mellem de to kirkesamfund (se også nedenfor). CPCE er dog ikke kun ramme om teologiske og læremæssige samtaler mellem medlemskirkerne selv men også i forhold til andre kirkesamfund. Således indledte CPCE og Den anglikanske Kirke i 2014 en række af formelle samtaler om emner, der adskiller kirkerne. I dette arbejde repræsenteres folkekirken af professor MSO Christine Svinth-Væрге Pöder, Københavns Universitet.

I en af CPCE's teologiske ekspertgrupper, arbejdsgruppen om sociaetik, har professor MSO Ulla Schmidt, Aarhus Universitet, sæde. Ekspertgruppen arbejder med eutanasi blandt flere andre emner med etiske implikationer.

Provst Kirsten Jørgensen er medlem af Rådet, CPCEs øverste organ mellem generalforsamlingerne. I 2014 blev CPCE-rådsmødet afholdt i København med folkekirken som vært.

Porvoo-fællesskabet

Arbejdet i Porvoo-fællesskabet mellem anglikanske og lutherske kirker følger en arbejdsplan, som lægges for nogle år ad gangen. I 2014 blev der afholdt to større begivenheder i denne sammenhæng. For det første var der *Porvoo Church Leaders Consultation* der afholdes hvert fjerde år, hvortil medlemskirkerne kan sende op til fire deltagere: gejstlige, lægpersoner og unge. Temaet for denne seneste konsultation var "Mod større enhed og tættere fællesskab", som gav anledning til at drøfte emner af relevans for kirkerne under indledende indlæg fra fællesskabets to formænd. Mødet blev afholdt i september i York, England.

Kirkemødet i York gav tillige anledning til optagelse af to nye kirker som fuldgyldige medlemmer i Porvoo-fællesskabet. Der er tale om to mindre kirker: Den lutherske Lettiske Eksilkirke og Den lutherske Kirke på de Britiske øer. De tilsluttede sig formelt fællesskabet ved at underskrive Porvoo-erklæringen i forbindelse med en gudstjeneste. Dermed rummer Porvoo-fællesskabet nu i alt 15 kirker, 6 anglikanske og 9 lutherske, og herudover er en observatørkirke.

Den anden større begivenhed i Porvoo-samarbejdet var afholdelsen af en konsultation om etik og økonomi, som blev til på direkte opfordring af kirkefællesskabets ledende biskopper for år tilbage. Blandt andet var det magtpåliggende at sætte disse emner til diskussion i kølvandet af finanskrisen, da flere af kirkerne selv og de lande nogle af kirkerne er hjemmehørende i, blev påvirket i

større eller mindre omfang af den økonomiske krise. Denne konsultation blev afholdt i Bad Boll, i nærheden af Stuttgart, Tyskland i november.

Danske Kirkers Råd

Folkekirkens mellemkirkelige kontakter på nationalt niveau finder først og fremmest sted gennem Danske Kirkers Råd, hvor folkekirken er medlem, repræsenteret gennem biskop Peter Fischer-Møller, Roskilde Stift, og sognepræst og medlem af Folkekirkens mellemkirkelige Råd, Christian Roar Pedersen, Aalborg Stift. Danske Kirkers Råd er en national platform for samtale kirkerne imellem, hvor en samlet stillingtagen eller dialog skønnes mulig og givtig.

Herudover engagerer medlemmer af Folkekirkens mellemkirkelige Råd sig løbende i nogle af de arbejdsgrupper og udvalg, som Danske Kirkers Råd administrerer. I 2014 gælder dette sognepræst Birte Jacobsen og domprovst Anders Gadegaard, der udpeget af Folkekirkens mellemkirkelige Råd sidder med i Danske Kirkers Råds Kontaktgruppe mellem kristne og muslimer. Endvidere er sognepræst og medlem af Folkekirkens mellemkirkelige Råd, Niels Iver Juul, engageret i Danske Kirkers Råds arbejdsgruppe vedr. trosoplæring, hvor han sammen med sognepræst Torben Bramming repræsenterer folkekirken. Arbejdsgruppen fokuserer på trosoplæring som et fælles anliggende på tværs af kirkelige tilhørsforhold og traditioner.

Folkekirkens mission

Opgaven at integrere paraplyorganisationen *Folkekirkens Mission* i Folkekirkens mellemkirkelige Råd er efter 2½ år ved at være gennemført. Det betyder, at den gamle organisationsbetegnelse *Folkekirkens Mission*, som indikerede en selvstændig organisation, ikke anvendes mere. Fokus på mission er ikke svækket, men missionsperspektiver tydeliggøres gennem integrationen netop som en naturlig del af kirkens mellemkirkelige arbejde, ligesom internationalt missionsarbejdes mellemkirkelige karakter gøres nærværende.

Sammenhængen blev i 2014 bl.a. synliggjort ved årets missionskonference, der med titlen *Det gode samarbejde på tværs i folkekirken* havde fokus på styrkelse af samvirket mellem kirkens mange enheder og niveauer. Ved denne konference var der god repræsentation fra stiftsudvalg for både mission, religionsmøde og det mellemkirkelige arbejde. Konferencen bekræftede, at der er mere, som sammenholder end adskiller disse udvalg. Det giver derfor god mening i forhold til fx stiftskommunikation, kommunikation med sogne, m.v. at tænke sammen og arbejde sammen. Det umiddelbare resultat af konferencen er en checkliste på 50 punkter, som stiftsudvalg kan benytte i udviklingen af deres arbejde.

Rådets arbejde vedr. folkekirkens mission har de sidste par år arbejdet tæt med omkring udviklingen af udviklingsarbejdet *Kirken på landet*. Dette er begrundet i, at der her er tale om en aktuell folkekirkelig "missionsudfordring" i den forstand, at projektet udfordrer sognemenigheder til i højere grad at lære at gøre sig gældende uden for kirkens mure som en aktiv del af lokalsamfundet

og dets udfordringer. Dette udviklingsarbejde har vakt stor interesse og mødt megen velvilje bredt i folkekirken og vil de kommende år blive et stort indsatsområde i folkekirken. Rådet vil fremdeles følge projektet, idet det lærer traditionel mission at tænke ny mission og bidrager til forståelse af og erfaring med et aspekt af mission i det nære inden for sognegrænsen.

Arbejdet vedrørende folkekirken mission organiseres i en arbejdsgruppe under Rådet, som samtidigt er hjemsted for projektet *Trosfrihed – forfulgte kristne*. Se nedenfor.

Rådets arbejde vedr. folkekirken mission støttes af en række folkekirkelige missionselskaber og udvikles i frugtbart samarbejde med disse.

Trosfrihed – forfulgte kristne

Med en projektbevilling på kr. 100.000 fra Fællesfonden blev det i 2014 muligt at foretage en vigtig videreudvikling af projektet, der blev iværksat i 2011. Bevillingen blev givet til formidling af anliggendet til folkekirken menigheder. Det var umuligt at forudsige, at 2014 i den grad ville gøre denne sag højaktuel som følge den tiltagende krise i Mellemøsten, der kulminerede med ISIS-besættelsen af Mosul i august måned.

Netop denne begivenhed resulterede i stor folkekirkelig opmærksomhed. Eftersom krisen ikke på nogen måde er løst, er denne opmærksomhed fremdeles til stede i mange menigheder. Det har derfor været meget meningsfuldt at udvikle og tilbyde ressourcer til gudstjenester og forskellige former for menighedsengagement via hjemmesiden www.trosfrihed-forfulgtekristne.dk. Kirkelige medier har været meget villige og flittige til at skrive om sagen. En undersøgelse af dagbladenes dækning af religionsforfølgelse viser, at der er sket en meget markant stigning i den offentlige opmærksomhed på problemet.

Ved siden af dette engagement i forhold til folkekirken menigheder, har Rådet været involveret i arbejdet for at skabe større politisk opmærksomhed omkring problemet med forfulgte og diskriminerede kristne minoriteter: Et samråd i Folketingets Udenrigsudvalg gav i foråret anledning til, at biskopperne sendte en henvendelse til udenrigsministeren om øget fokus på problemet. Efterfølgende er der ført samtaler med politikere og med Institut for Menneskerettigheder med henblik på at få styrket indsatsen. I november blev der afholdt en høring på Christiansborg om religionsfrihed og forfulgte kristne. Og i december gav Institut for Menneskerettigheder tilsagn om at sætte mere fokus på sagen. Samtaler med politikere vil fortsætte i 2015.

Efter dansk initiativ enedes man ved det nordiske primatmøde for regionens ledende lutherske biskopper i april om at undersøge nordiske samarbejds muligheder. Rådet inviterede herefter nordiske økumeniske partnere til en samtale om, hvordan de nordiske kirker kan styrke indsatsen for trosfrihed. Ud fra det kendskab, som dette møde gav til nordiske kirkers indsats på området, skal konkrete fremtidige samarbejds muligheder udredes.

Alle projektaktiviteter, som anført i ansøgningen om støtte fra Fællesfonden, er i løbet af 2014 blevet gennemført. Men projektets anliggende har ingenlunde mistet sin aktualitet og vil fremdeles være et fokusområde for Rådet, også ud over 2015, hvor projektet oprindeligt var sat til at slutte.

Bilateral dialog med Metodistkirken i Danmark

Den bilaterale dialog mellem Metodistkirken i Danmark og folkekirken blev påbegyndt efteråret 2012 og skal efter planen fortsætte ind i 2015. Samtalegruppen har udviklet en god modus for arbejdet, som er præget af tillid og villighed til at diskutere såvel dogmatisk/teologiske som organisatoriske spørgsmål og problemstillinger.

Indtil videre har samtalegruppen diskuteret emner vedr. dåb og medlemskab, retfærdiggørelse, embedssyn, nadver og kirkesyn. Nok er der forskelle de to kirkesamfund imellem men ikke i en grad, der efter samtalegruppens vurdering er af kirkeadskillende karakter. Der arbejdes frem mod et egentligt slutresultat baseret dels på en gennemskrivning af skriftlige gruppeoplæg og opsummerende drøftelser, dels på lignende aftaler i de andre nordiske lande.

Endeligt er det hensigten, at der afholdes løbende konsultationer også efter færdiggørelse af slutresultat, hvilket er i tråd med hensigten ved tilslutningen til Leuenberg-kirkefællesskabet, som både Metodistkirken i Danmark og folkekirken er fuldgyldige medlemmer af.

Kommunikation

Rådet vedtog i 2013 en kommunikationsstrategi, som styrer kommunikationsarbejdet frem til 2016. En række af de vigtige målgrupper for Rådets kommunikation optræder samtidig selv på forskellig vis som mellemkirkelige aktører. Dette gælder i særlig grad stiftsrådene og de mellemkirkelige stiftsudvalg, biskopperne samt de internationale organisationer, som Rådet varetager folkekirkens medlemskab af. Derfor går Rådets kommunikation i høj grad begge veje:

Rådet skal fra sekretariatet kommunikere med stiftsråd og stiftsudvalg – men bestræber sig samtidigt på, at udveksle viden mellem de enkelte stifter om lokale mellemkirkelige aktiviteter. Biskopperne skal løbende orienteres om mellemkirkelige sager – men deltager også selv sammen eller enkeltvis i mellemkirkelige møder og arrangementer. Kommunikationen i denne form har sjældent karakter af massekommunikation, men snarere af videndeling og direkte, specialiseret kommunikation mellem et mindre antal interessenter.

Rådets sekretariat udfører på denne vis dagligt et stort, relativt usynligt kommunikationsarbejde i kraft af sin vigtige rolle som videnscenter og informations-hub. I denne sammenhæng varetages en omfattende, regelmæssig kontakt til både den kirkelige verden, forsknings- og uddannelsesinstitutioner samt til internationale samarbejdspartnere.

Mens denne specialiserede kommunikation opleves som kvalificeret og velfungerende, er der rum for styrkelse af den offentlige kommunikation. En ny og forbedret hjemmeside er et længe næret ønske hos Rådet. Den nye hjemmeside bliver til i forbindelse med folkekirken.dk's fornyelse. Efter den oprindelige plan skulle arbejdet have været afsluttet i 2014, og en del forberedelsesarbejde er blevet udført.

Den tekniske udvikling af hjemmesiden har imidlertid trukket ud, hvorfor en ny hjemmeside for Rådets arbejde har været i venteposition og tidligst forventes klar medio 2015. I samme ombæring forventes et nyt e-nyhedsbrevsmodul taget i brug. Til sammen vil dette modernisere og forbedre rammerne for Rådets løbende generelle kommunikation betragteligt.

Økonomi

Folkekirkens mellemkirkelige Råd finansieres for langt størstedelens vedkommende gennem Fællesfondens midler på linje med andre nationale folkekirkelige institutioner, f.eks. pastoralseminarierne og præsternes efteruddannelse. Fællesfonden, som bestyres af Kirkeministeriet, bidrog i 2014 med en rammebevilling på kr. 6.035.945 til Folkekirkens mellemkirkelige Råds drift, herunder dækning af folkekirkens kontingenter til de internationale organisationer. Rådet har herudover i 2014 efter separat ansøgning modtaget kr. 100.000 til en oplysningskampagne vedr. trosfrihed/forfulgte kristne primært overfor sognemenigheder i folkekirken.

Finansieringen beskæres årligt i overensstemmelse med Fællesfondens systematiske 2 % beskæring af rammebevillingerne til de folkekirkelige institutioner. Udover Fællesfondens bidrag figurerer Rådet med et mindre beløb på finansloven, i 2014 kr. 324.000. Endeligt bidrager en række frie folkekirkelige missionsorganisationer økonomisk til arbejdet vedr. folkekirkens mission, i 2014 med kr. 60.000.

MKR arbejder ud fra en rådsbeslutning om sund økonomi og stabilitet for medarbejderne gennem en begrænset kapitalopsparing. Hertil kommer en række øremærkede opsparinger til fornyelse af kontormaskiner, udgivelse af nyt informationsmateriale og vedligeholdelse af lokaler samt udskiftning af inventar.

Rådet sparer på samme vis gennem øremærkninger op til folkekirkelige delegaters deltagelse i generalforsamlingerne i de internationale organisationer. Her er tale om udgifter til deltagelse, der normalt er relativt høje grundet et stort antal deltagere fra folkekirken - det høje medlemstal hjemler relativt mange delegater - og udgiften fordeles derfor over en årrække frem for at dominere det enkelte budgetår.

Sekretariat

Folkekirkens mellemkirkelige Råds daglige arbejde administreres fra Rådets sekretariat. Sekretariatet bemandedes størstedelen af 2014 med seks faste stillinger: Regnskabsfører Susanne Bak Knud-

sen i en 20 timers flex-ansættelse, og sekretær Dorte Laurberg Vedel med 34 timer. Rebekka Højmark Svenningsen, som er Europa- og kommunikationsmedarbejder med ansvar for relationerne til KEK og Leuenberg-kirkefællesskabet, er ansat på 37 timer, mens Birger Nygaard på halv tid fungerer som medarbejder vedr. folkekirkens mission.

Birger Nygaard har tillige varetaget arbejdet med Rådets oplysningskampagne vedr. *Trosfrihed - forfulgte kristne* overfor sognemenigheder i folkekirken med ca. 8 timer ugentligt. Thorsten Rørbæk er Rådets teologiske medarbejder med 37 timer og dækker endvidere relationen til Det Lutherske Verdensforbund og Porvoo samarbejdet. Rebekka Højmark Svenningsen gik i september 2014 på barselsorlov. Hendes opgaver varetages således midlertidigt af Tage Kleinbeck. Den mangeårige redaktør af Rådets engelsksprogede nyhedsbrev, Edward Broadbridge, fratrådte i 2014.

Sekretariatet ledes af sekretariatschef Jørgen Skov Sørensen, som udover ledelsesfunktionen og det strategiske arbejde med Rådet varetager de organisatoriske relationer til Kirkernes Verdensråd og Danske Kirkers Råd.

Der har igen i 2014 været afsat midler på budgettet til efteruddannelse og udvikling af eksisterende kompetencer blandt sekretariatsmedarbejderne. Der er desuden gennem de seneste år etableret en tradition med at samle sekretariatet til et årligt eksternt sekretariatsseminar udenfor de normale fysiske rammer. Her drøftes overordnede administrative udfordringer og arbejdsgange, normalt efter oplæg fra medarbejderne.

Rutinemæssigt afholdes ugentlige sekretariatsmøder mandag morgen, hvor medarbejderne sammen med sekretariatschefen drøfter løbende opgaver og orienterer hinanden om ugen, der gik, og ugen, der kommer. Kommunikation og koordinering er i højsædet og samarbejde prioriteres, således at den enkelte bidrager med sit bedste i samspil med de øvrige medarbejdere.

Sekretariatet indgår i et kontorfællesskab med en række frie kirkelige organisationer på Den Danske Diakonissestiftelse, Frederiksberg. En vis del af gensidig sparring og udveksling af erfaring og faglig viden finder naturligt sted mellem de samlede medarbejdere til fordel for de involverede og til gavn for arbejdets udførelse, kvalitet og koordinering. Herudover deles en række kontormaskiner sekretariaterne imellem.